

SÄTT AUTOPILOT PÅ DIN DIN ABC80!

Användarrapport

Nyfors Data Science erbjuder ett program-hjälpmiddel som man kallar Superbasic. Bakom firmanamnet finns Magnus Lundberg och Magnus Jacobsson. Jag har haft tillfälle att prova ett par varianter.

En huvudidé bakom Superbasic är att ABC80:s BASIC får kommandolistan utökad med ytterligare ett tjugor ord som kan beställas direkt från tangentbordet.

Många av dessa kommandon är kända från andra i marknaden förekommande produkter - AUTO (automatisk radnumrering), DEL (ta bort önskat antal programrader), VAR (visa använda variabler) - men funktionerna är ofta utökade.

Med VAR X visas alla rader där variabeln X förekommer - ovärderligt vid programbearbetning.

Ibland vill man ha tag på något som inte är en variabel, t ex REM, END eller en textsträng. Då finns kommandot FIND som gör jobbet på samma sätt som VAR.

LIB och COPY kan utföras direkt utan att påverka arbetsminnet.

Med den inbyggda och alltid inkopplade programeditorn kan markören flyttas till valfri plats på skärmen. Programrader kan editeras, för långa rader delas upp, felaktigt skrivna rader "räddas".

Med VISA <namn> hämtas BASIC-filer och textfiler från flexskiva och visas på skärmen utan att påverka arbetsminnet. Man kan på det sättet hämta rutiner från andra program och kopiera in dem i det program man har just då i arbetsminnet.

Superbasic innehåller en HOLD-funktion som är mycket användbar: shift+CTRL+bokstaven O "fryser" programexekveringen i de flesta program. Ett andra tryck på samma tangent släpper loss igen. Om man i stället ger kommandot CTRL-P sker utskrift på printer av skärminnehållet.

Ibland händer oväntade saker och program läser sig. Enda botten har varit RESET och förlust av programmet. Nu kan man efter "frysning" välja CTRL-B, vilket för det mesta frigör läsningen - och RAM-minnet förblir opåverkat. Den funktionen har man ofta anledning att välsigna!

Om man av misstag gjort NEW och blivit av med sitt program, kan man med OLD återställa pekarna och jobba vidare.

Det finns fler små nyttiga och roliga funktioner. Men här finns tre programidéer som är alldeles speciella och mig veterligt inte lanserats förut: STEP, EDIT och EXEC.

Med STEP kan ett BASIC-program exekveras stegvis. Varje programrad visas på skärmen innan den utförs. Man kan rätta till upptäckta fel och fortsätta exekveringen med STEP<radnr>. Ofta är detta praktiskt när man provar en rutin eller letar efter underliga fel.

EDIT är ett ordbehandlingsprogram, eller åtminstone början till ett. Vi har ju tidigare ABC-ORD och TV, och dessa båda har finesser som inte EDIT har. Men EDIT har två intressanta fördelar. För det första finns programmet alltid tillgängligt under hela den tid Superbasic är inkopplad. För det andra kan man behandla i det närmaste obegränsat långa textfiler.

Med kommandot EDIT\$<programnamn> skapas en textfil. På skärmen skriver och editerar man sedan sin text. Räknare för bl.a. rad och kolumn visas på skärmen och hjälper till att hålla koll på storleken.

När man är klar ges kommandot CTRL-Q samt EN (för end) och filen skrivs in på flexskivan.

Om arbetsminnet blir fullt innan dess, kan texten efter hand överföras till skivan, men man får då kvar i minnet en skarvbit, så att man kan hålla reda på var man är.

Om man vill editera en redan befintlig fil fungerar det på samma sätt. Programmet läser in så mycket som får rum i minnet. När man arbetar sig genom texten flyttas efter hand överskottet till skivan igen. Vid avslutningen kan man välja om man vill spara den gamla filen (under extension .BKP) eller bara den nya. Det är alltså bara skrivans kapacitet som anger gränsen för hur stora textfiler man kan jobba med.

EDIT är inte färdigutvecklat och kommer nog att förbättras åtskilligt i kommande upplagor. Programmet fungerar bäst på 80-teckensskärm. Den version jag har provat visade upp en del barnsjukdomar och tycks inte vara riktigt pålitligt i min maskin. Klart är att programidén har lovande utvecklingsmöjligheter.

Nu har det bästa sparats till sist: EXEC, som kan fungera som autopilot på ABC80! I broschyren står att du "kan arbeta i BATCH med JOBSTRÖMMAR" där du har GLOBALA PARAMETRAR". Min första tanke var att detta är något för de stora grabbarna och inte intressant för mig. Efter att ha provat har jag ändrat åsikt. Med EXEC kan man i början av körningen och på en gång ge datorn alla de kommandon, instruktioner och frågor som behövs för att hålla den i gång ända tills hela jobbet är avslutat.

Ett exempel: Anta att du har fem textfiler som du vill ha utskrivna med utskriftsprogrammet SKRIV, i vilket du vill välja olika värden på radlängd, marginal osv. I vanliga fall får du sitta vid tangentbordet och vänta tills maskinen är färdig med den första texten, innan du kan ge nödiga instruktioner för den att köra nästa text.

Med EXEC skriver du genast ned alla de instruktioner som behövs för jobbet. Sedan kan du gå hem och låta apparaten jobba. Det är också möjligt, för tex återkommande jobb av samma slag att spara jobströmmen i en specialfil. Denna kan t o m kalla in sig själv med olika värden och upprepa sig så många gånger som behövs.

Jag blev helt förbluffad över vad min lilla ABC80 plötsligt kunde åstadkomma. Även om man har en del fallgropar (bl a måste varje kommando vara helt rätt och alla måste komma i rätt ordning) är jag ganska säker på att det kommer att vara en användbar funktion.

Hur får man nu in denna Superbasic i sin ABC80? Magnus Lundberg erbjuder varje kommando i en särskild modul: köp och betala bara de kommandon du vill ha! Den som nöjer sig med bildskärmseditorn, AUTO, VAR, FIND, DEL, VISA, LIB och några till slipper undan med ca 500 kr och kan få alltsammans på en flexskiva. Superbasicen läses in i RAM-minnet och läggs under taket där den vanligen inte stör. Men den upptar i alla fall något tusental bytes av arbetsminnet.

Skall man ha alla kommandon blir det dyrare. EDIT och EXEC kostar tillsammans 700 kr. De tar också väl mycket plats, även om man väljer att lägga dem i några av dosbuffertarna.

Magnus rekommenderar en dyrare men bättre lösning: Supern läggs i ett par PROM-kapslar på ett expansionskort. Kortet pluggas in på en ledig plats i diskettläsaren. Då finns alltsammans där hela tiden och lämnar det ordinarie arbetsminnet orört!

Jag har provat båda möjligheterna. Den lilla lösningen är utmärkt att börja med när man inte har så gott om pengar. Men min efarenhet var att jag snabbt insåg mitt behov av fler och fler rutiner. Lösningen med PROM-kort är utmärkt, men tyvärr dyrt - kortet kostar också.

Just när detta skrives har jag fått veta att man experimenterat fram ytterligare en metod att placera PROMarna så att man inte behöver något expansionskort. Den har jag inte kunnat pröva.

En sista slutnorr: Om man byter en DOS-kapsel i diskettläsaren mot en specialare (kostnad 500 kr) får man tillgång till ytterligare några hjälpmedel som kan vara bra att ha: Dagens datum läses in på en ledig uddaplats i minnet och skrivs sedan automatiskt in på alla nyskapade eller ändrade filer. Dessutom läggs både datum och filstorlek in i biblioteket och visas direkt på skärmen med kommandot BIB (som ersätter LIB).

Det nya DOSet kan kombineras med automatisk programstart och gör även ett par andra saker som man inte direkt märker, men som snabbar upp hanteringen och gör den tillförlitligare.

Sven Wickberg

